DENNÍK odvážneho bojka

POSLEDNÁ KVAPKA

POKRAČOVANIE SVETOVÉHO BESTSELLERU

Jeff Kinney

IKAR

OD JEFFA KINNEYHO VYŠLO:

Denník odvážneho bojka

Denník odvážneho bojka 2: Rodrick je šéf

Denník odvážneho bojka 3: Posledná kvapka

Denník odvážneho bojka 4: Prázdniny pod psa

Denník odvážneho bojka 5: Krutá pravda

Denník odvážneho bojka 6: Ponorková choroba

Denník odvážneho bojka 7: Piate koleso na voze

Denník odvážneho bojka 8: To je ale smola

Denník odvážneho bojka 9: Dlhá cesta

Denník odvážneho bojka 10: Drsná škola

Denník odvážneho bojka 11: Dvojitý podfuk

Denník odvážneho bojka 12: Rodinný úlet

Denník odvážneho bojka 13: Snehová bitka

Denník odvážneho bojka 14: Na spadnutie

Toto nie je denník odvážneho bojka

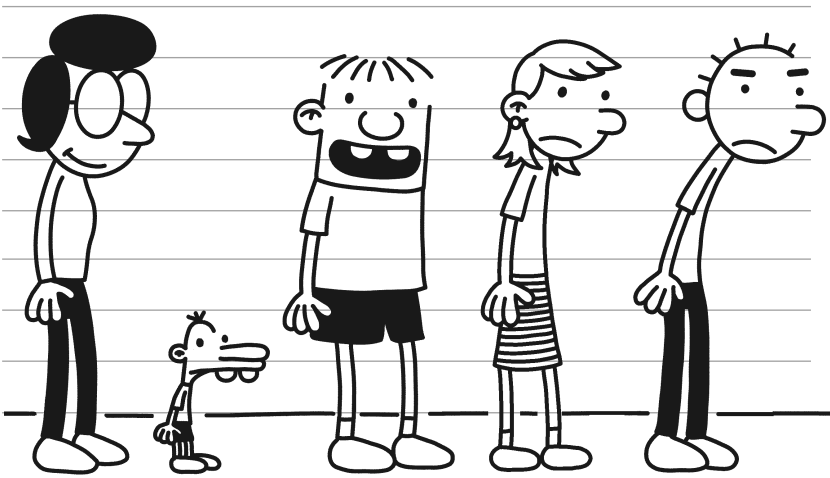

Jeff Kinney

DENNÍK odvážneho bojka 3

POSLEDNÁ KVAPKA

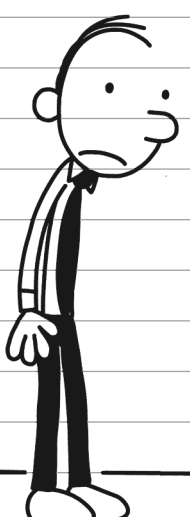

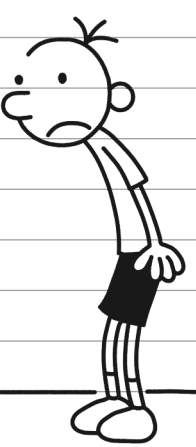

stonožka

Jeff Kinney
DIARY OF A WIMPY KID:
THE LAST STRAW

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2009 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
and the design of the book's cover are trademarks and trade
dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.
First published in the English language in 2009 by Amulet Books
and imprint of ABRAMS, Inc. New York
Original English title: Diary of a Wimpy Kid: THE LAST STRAW
(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)
Translation © 2012 by Elena Guričanová
Cover design © by Chad W. Beckerman and Jeff Kinney
Slovak edition © 2012, 2020 by IKAR, a.s.

Preklad z anglického originálu Jeff Kinney: Diary of a Wimpy Kid:
The Last Straw (Amulet Books, New York 2009)
Elena Guričanová
Redakčná úprava Dana Guričanová
Úprava obálky podľa originálu Augustín Putera
Technická redaktorka Helena Oleňová
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2020 ako svoju 2 875. publikáciu v elektronickej podobe.
Tretie vydanie
Sadzba a zalomenie do strán PRO 2, a. s., Bratislava

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-1146-5

VENUJEM TIMOVI

JANUÁR

Nový rok

Asi to poznáš, na začiatku roka by si vraj každý mal urobiť zoznam „predsavzatí" a potom ich ešte aj dodržiavať, aby sa z neho stal lepší človek.

Ibaže v mojom prípade to má menší háčik: fakt netuším, ako by som sa ešte mohol zdokonaliť, lebo už teraz patrím k najúžasnejším ľuďom, akých poznám.

Tento rok som si teda dal jediné predsavzatie: budem v zlepšovaní pomáhať OSTATNÝM. Práve zisťujem, že ľudia takú snahu veľmi neocenia.

Hneď zo začiatku som si všimol, že mojej rodine dodržiavanie predsavzatí veľmi nejde. Presnejšie povedané VÔBEC.

Mama vyhlásila, že dnes začne chodiť do posilňovne, ale celé poobedie presedela pred telkou.

A tatko sa chcel vrhnúť na prísnu diétu, ale po večeri som ho prichytil v garáži, ako sa napcháva keksíkmi.

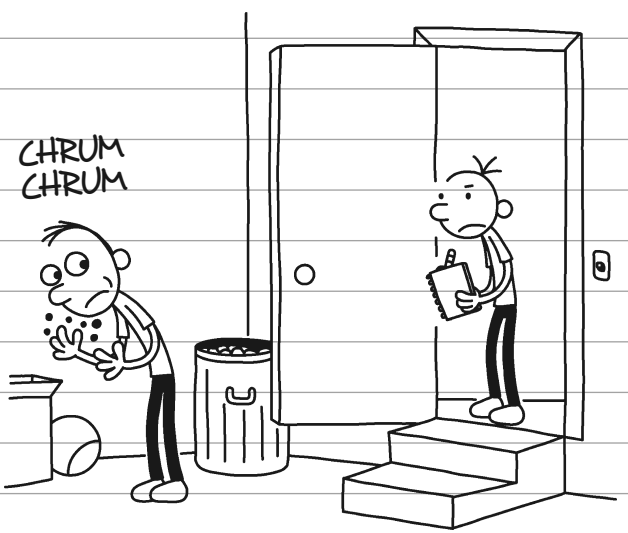

Aj môj najmenší braček Manny svoje predsavzatie porušil.

Dnes ráno všetkým oznámil, že už je „veľký chlapec" a nadobro sa vzdá cumľania. Vzápätí svoj obľúbený cumeľ hodil do smetí.

Ibaže toto novoročné predsavzatie nevydržalo ani MINÚTU.

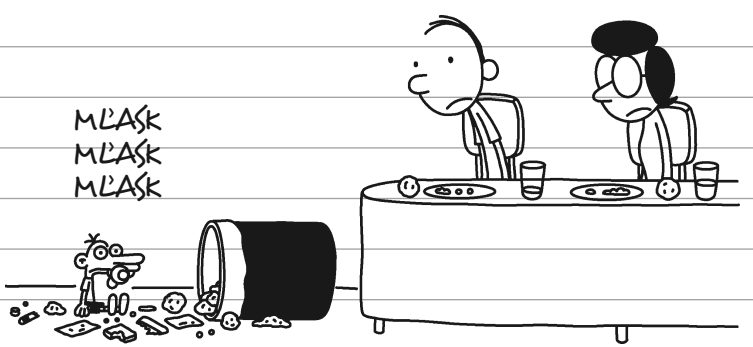

Môj starší brat Rodrick si ako jediný nepredsavzal vôbec nič. Škoda. Ja by som preňho vymyslel aj dvojkilometrový zoznam.

Rozhodol som sa, že mu s tým zlepšovaním trochu pomôžem. Navrhol som mu program, ktorý som nazval „Trikrát a dosť". Pôvodná myšlienka bola asi taká, že mu do tabuľky nakreslím krížik zakaždým, keď vyvedie niečo hnusné.

Lenže Rodrick si zarobil tri krížiky ešte predtým, než som si premyslel, aký trest si za ne vlastne zaslúži.

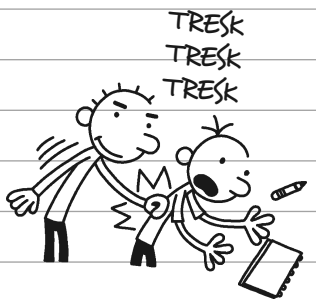

Niečo mi hovorí, že by som sa na svoje predsavzatie mal radšej vykašľať. Prináša mi len samé problémy, nič viac.

Okrem toho, keď som mame po miliónty raz pripomenul, že by nemala chrúmať čipsy tak nahlas, povedala mi toto: „Nemôžeme byť všetci takí dokonalí ako ty, Gregory." No, podľa môjho skromného názoru má stopercentnú pravdu.

Štvrtok

Tatko si povedal, že to s tou diétou skúsi ešte raz. Pre mňa to neveští nič dobré. Už vydržal skoro tri dni bez čokolády a celý čas je ŠTRAŠNE mrzutý.

Včera ma zobudil a nakázal mi, že sa mám chystať do školy, lenže mne sa podarilo ešte zaspať. Pamätaj moje slová, takú chybu už neurobím.

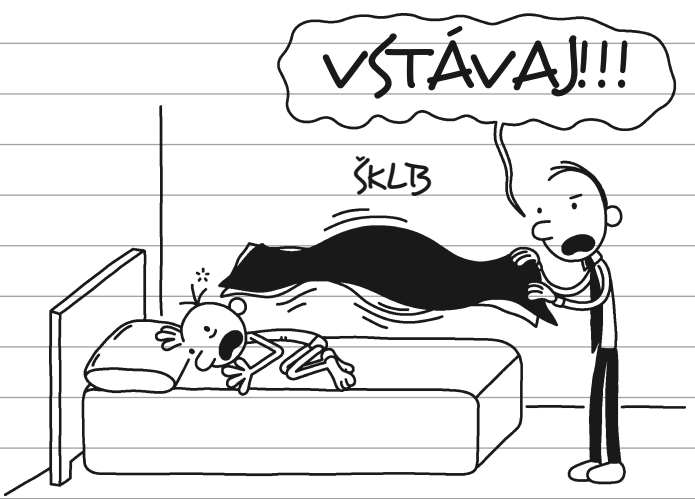

Problém je okrem iného v tom, že tatko ma vždy budí zbytočne skoro. Mame vždy trvá ešte aspoň desať minút, než vylezie z kúpeľne, takže by som vôbec nemusel hneď vstávať.

Včera som prišiel na dosť dobrý spôsob, ako si pospať pár minút navyše a nenaštvať pritom tatka. Keď ma zobudil, preniesol som si perinu do haly, že počkám pred kúpeľňovými dverami, kým na mňa príde rad.

Zvalil som sa rovno na prieduch nad kotolňou. Keď pec kúrila, ležalo sa mi tam ešte príjemnejšie než v posteli.

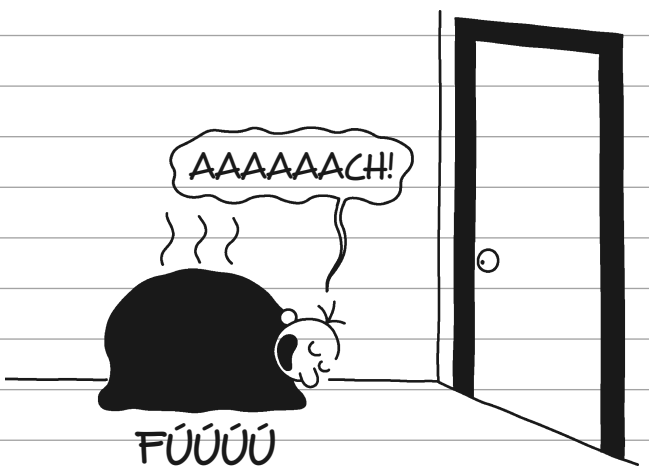

Škoda len, že pec máme nastavenú tak, aby päť minút kúrila a päť minút nie. Keď sa vypla, tak som drkotal zubami na studenom kuse kovu.

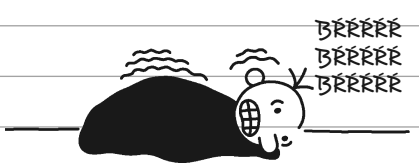

Dnes ráno, keď mi zase zostalo zima, som si spomenul, že mama na Vianoce dostala župan. Zašiel som do jej skrine a požičal som si ho.

Poviem ti rovno, bol to jeden z najlepších nápadov, aký som v živote dostal. V tom župane mi bolo tak dobre, ako keby som sa zabalil do obrovského mäkučkého uteráka, čo práve vyšiel zo sušičky.

Páčilo sa mi to tak veľmi, že som si ten župan nechal aj PO SPRCHE. Tatka asi zamrzelo, že na to neprišiel SÁM, lebo keď som si k nemu v kuchyni prisadol, tváril sa dosť naštvane.

Človeče, ženy to s tými županmi majú dobre vymyslené. V jednom kuse rozmýšľam, o čo všetko ešte prichádzam.

Škoda, že som si na Vianoce nevypýtal vlastný župan, lebo mama mi ten svoj určite nedaruje natrvalo.

Tento rok som mal na darčeky zase strašnú smolu. Ráno som si v pančuche našiel len dezodorant a „cestovný slovník". Od zvyšku dňa som si nesľuboval nič lepšie.

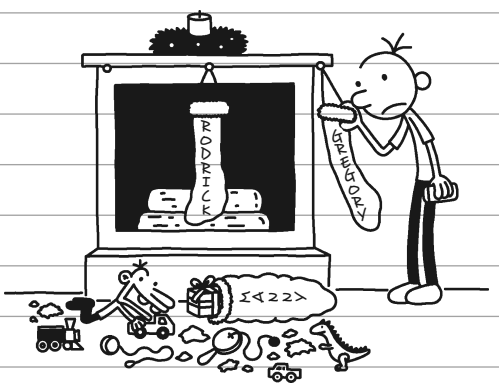

Dospeláci si zjavne myslia, že trochu väčším deckám už netreba dávať hračky ani nič, s čím sa dá naozaj zabaviť.

Lenže napriek tomu stále čakajú, že budem pri pohľade na ich nudné darčeky skákať meter dvadsať.

Oblečenie a knihy, nič lepšie sa mi tento rok neušlo. Hračku aspoň trochu pripomínal akurát darček od strýka Charlieho.

V balíčku som našiel veľký umelohmotný kruh, z ktorého visela sieť. Vôbec som netušil, na čo tá divná vec môže slúžiť.

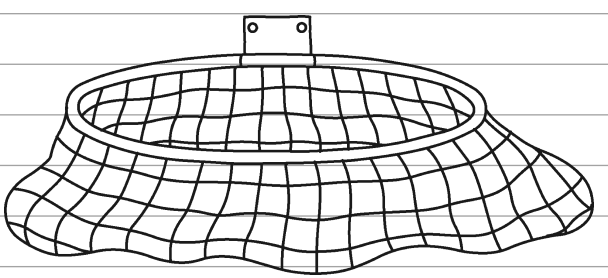

Strýko ma poučil, že to je kôš na špinavú bielizeň. Vraj by som si to mal zavesiť na dvere a hádzať tam špinavé veci, aby som sa pri praní trochu „pobavil".

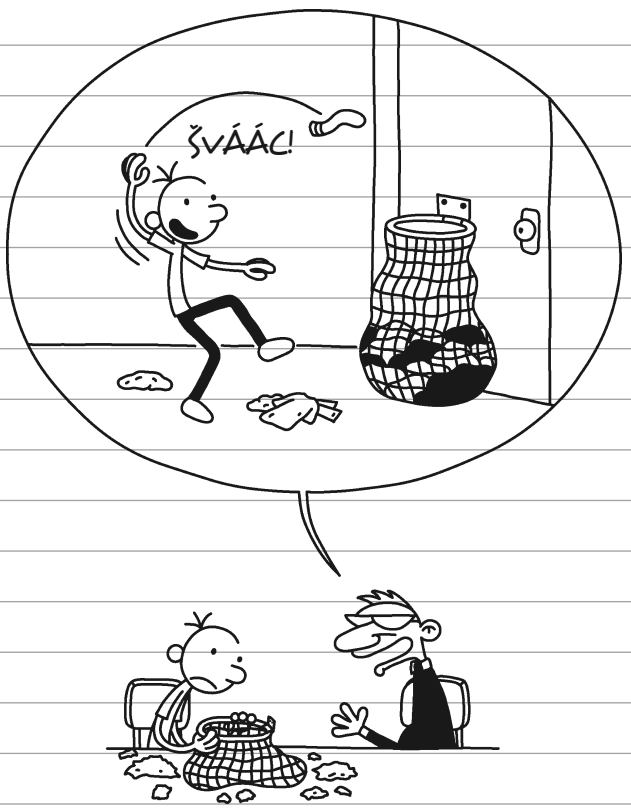

Najprv som uvažoval, či si zo mňa nestrieľa, ale vzápätí mi docvaklo, že to myslí vážne. Musel som mu vysvetliť, že ja s praním nemám nič spoločné.

Špinavé oblečenie si len tak hádžem na zem a mama ho vždy pozbiera a odnesie dolu do práčovne.

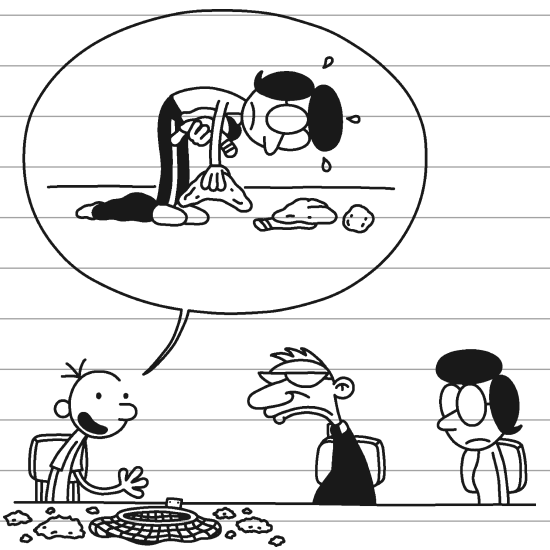

A po pár dňoch sa mi všetko vráti v pekne poskladaných kôpkach.

Navrhol som strýkovi Charliemu, že by ten kôš mohol radšej vrátiť a dať mi peniaze, aby som si kúpil niečo POUŽITEĽNÉ.

Potom sa ozvala mama a pochválila strýka, že ten kôš na bielizeň je ÚŽASNÝ darček.

Oznámila mi, že odteraz si budem oblečenie prať sám. Strýko Charlie mi teda na Vianoce daroval ďalšiu domácu prácu.

Fakt ma štve, že som tento rok dostal také hlúposti. Celé mesiace som sa išiel pretrhnúť, aby som si u všetkých urobil očko a čakal som, že sa mi to na Vianoce zúročí.

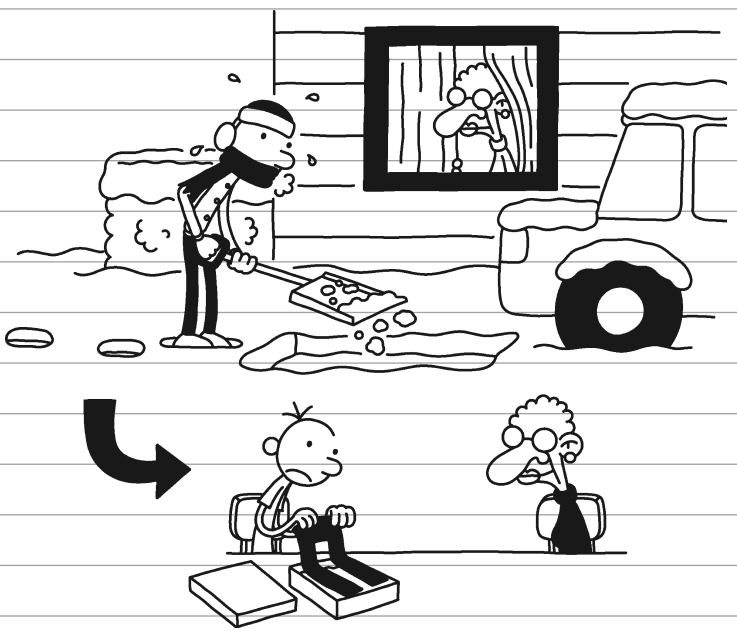

Nevadí. Teraz, keď sa mám o pranie starať sám, sa mi vlastne celkom hodí, že som dostal kopu oblečenia. Možno mi čisté veci vystačia až do konca školského roka.

Pondelok

Keď sme dnes s Rowleym dorazili na autobusovú zastávku, čakalo nás tam nepríjemné prekvapenie. Cestovný poriadok bol prelepený oznamom, že autobus oddnes chodí po „upravenej trase". To znamená, že sa musíme do školy trepať PEŠO.

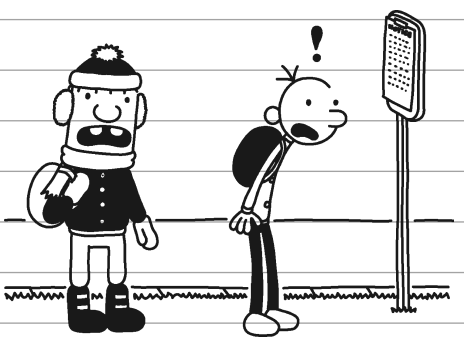

Tomu géniovi, čo trasu zmenil, by som najradšej poriadne vynadal. Veď do školy to máme skoro pol kilometra!

Riadne sme museli bežať, aby sme to stihli načas. TOTÁLNE ma na tom naštvalo, že nás obehol autobus, ktorým sme doteraz vždy chodievali. Oddnes zjavne prechádza vedľajšou ulicou.

Decká z Whirlskej ulice na nás z okien škriekali ako opice a to mi fakt išlo na nervy. MY sme totiž robievali to isté, keď sme obiehali ICH.

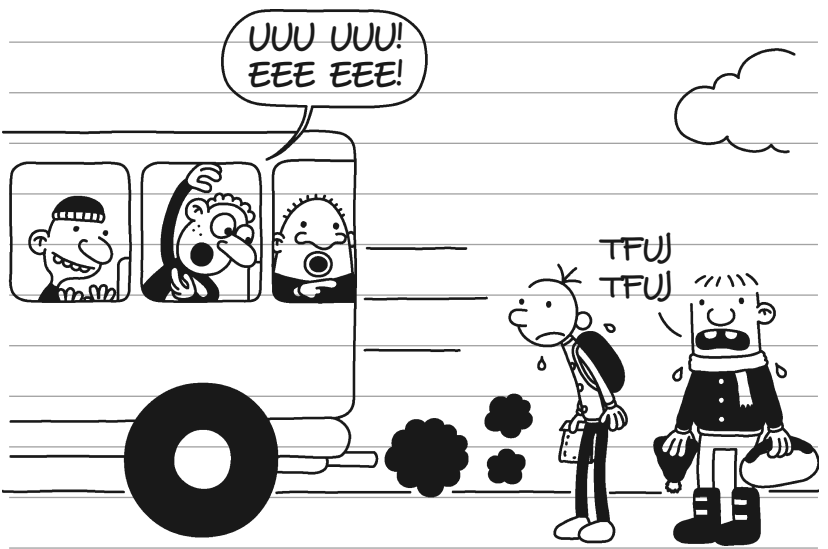

Poznám najmenej jeden veľmi dobrý dôvod, prečo by decká nemali chodiť do školy pešo. Učitelia nám v poslednom čase dávajú strašne veľa úloh, takže v ruksaku musíme vláčiť hore-dolu asi tak päťdesiat kíl kníh a zošitov.

Ak chceš vedieť, čo to s deckami postupne urobí, stačí, keď sa pozrieš na Rodricka a niektorých jeho kamošov.

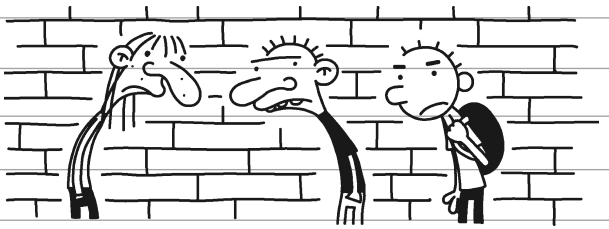

Keď už sme pri stredoškolákoch, tatko mal dnes šťastný deň: zbavil sa svojho najväčšieho nepriateľa. Najhorší pubertiak v okolí sa volá Lenwood Heath a tatko naňho volal polišov už aspoň päťdesiatkrát.

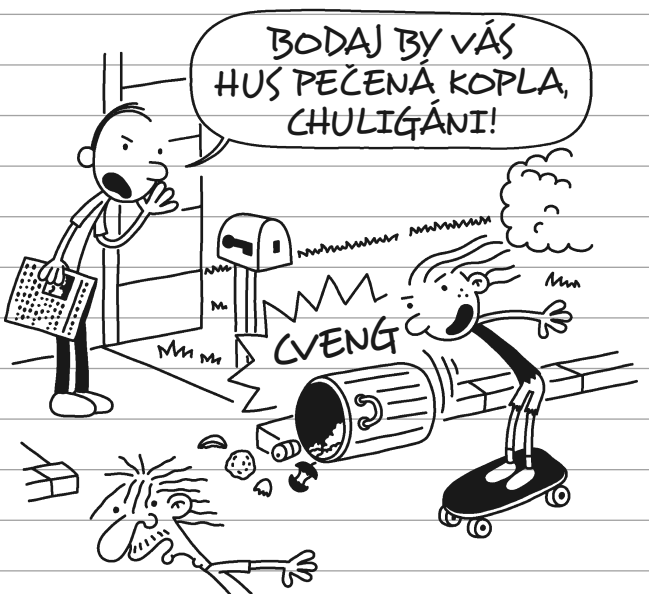

Heathovcom už asi tiež praskli nervy, tak ho poslali do vojenskej školy.

Čakal som, že sa tatko poteší, ale jemu to zjavne nestačilo. Asi by bol najradšej, keby všetci pubertiaci skončili v polepšovni alebo vo väzení alebo tak nejako. Všetci vrátane Rodricka.

Včera mu rodičia dali nejaké prachy, nech si kúpi knihy, aby sa mohol učiť na maturitu. Lenže Rodrick ich radšej oplieskal na tetovanie.

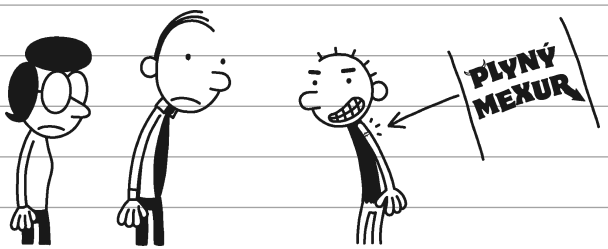

Zo mňa bude oficiálny tínedžer až o chvíľu, ale zaručujem ti, že len čo oslávim trinástku, tatko využije prvú príležitosť, aby ma vykopol z domu.

Pondelok

V poslednom čase Manny každý večer vylieza z postele a dokvitne naspäť dolu.